

Olga Svendsen og Chr. Arhoff

i

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI'S

store, danske Latter-Succes

6. TRÆKNING

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

6. TRÆKNING

Efter Manuskript af
Fleming Lyngé og Axel Frische

Musik:
Dan Folke

Isenesat af
George Schnéevoigt

PERSONERNE:

Julie Lund	Olga Svendsen
Peter Blomberg	Chr. Arhoff
Karen Blomberg	Asta Hansen
Rasmus Lund	V. Schiøler Linck
Søren Lund	Poul Kern
Frøken Mortensen	Helga Frier
Poul Høgh	Sigurd Langberg
Enkefru Svanholm	Erica Voigt

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Handlingen:

LOTTERIKOLLEKTØR BLOMBERG er en lykkelig Mand, der lever en rolig fredfyldt Tilværelse sammen med sin Datter Karen og sine Sommerfugle.

Kun een Ting mangler han, en Kone! For Blomberg er Enkemand, og nu er der jo det med Frøken Mortensen oppe paa anden Sal, Spillelæreren, der er saa pæn og stille og smiler saa venligt, naar hun kommer ind til ham og fornyer sin Seddel. Jo, Frøken Mortensen er nok det eneste, der mangler i Blombergs Lykke. Og en Dag tager han Mod til sig og gør det indledende Skridt: Han beder hende lære sig at spille. Han mener absolut at have Evner. Han kan jo allerede Prinsesse Tøben.

Viktualiehandler Lund har i flere Aar haft en Seddel i Blombergs Kollektion — over i Købet en hel Seddel, der dog endnu aldrig er kommet ud, paa Trods af, at det efter Blombergs Mening er et særligt heldigt Nummer. Han har drømt det en Nat.

Og nu begynder 6. Trækning — det sidste store spændende Kapløb om alle de mange dejlige Penge.

Underet sker! Den store Gevinst — de 250,000 — falder paa Viktualiehandlerens Seddel — Blombergs Drømmenummer.

Fru Lund er ved at faa et Nervetilfælde, da hun ser det i Trækningslisten, og falder besvimet om i Armene paa sin Mand, men snart efter er Gaden i vildt Oprør. Fru Lund staar i sin Lykkerus i Butiksdøren og spreder Pølser ud til Mængden, og Lund giver Bajere over hele Linien. Og da de opdager Blomberg i den forsamlede Skare, bliver han i Triumf ført ind i Butiken, omfavnet og kysset og krammet. Han kommer for at købe lidt ind til Frokost — han har inviteret Frøken Mortensen, hvorefter Viktualiehandlerparret overøser ham med alle Butikkens bedste Sager — han er ved at drukne i Pølser og Laks og Skinker.

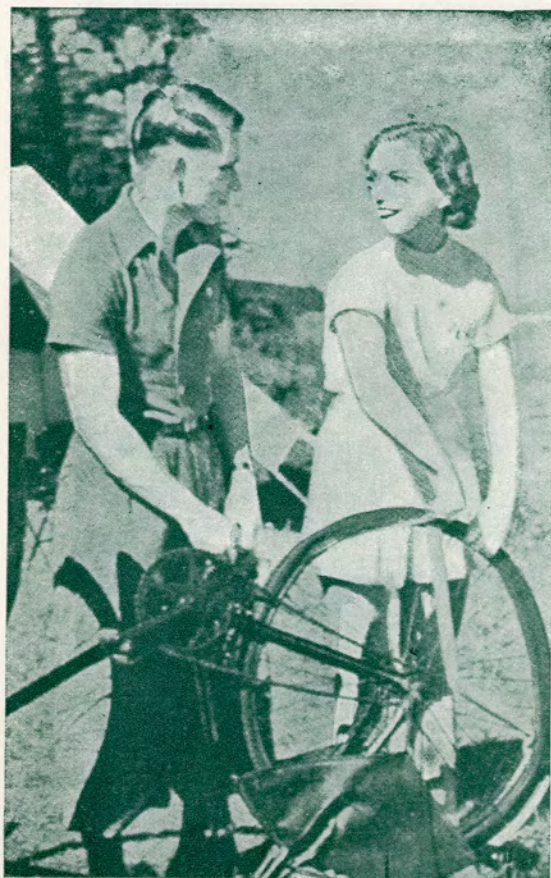
Og nu begynder en haard Tid for stakkels Blomberg, Viktualiehandler Lunds er nemlig gode og rare Mennesker, der ikke i deres egen Glæde og Lykke glemmer den, der er Aarsag til den: Lotterikollektøren, der drømte det heldige Nummer til dem! De er *taknemmelige* ud over alle Grænser og viser dette i deres Gerninger. Intet er for dyrt eller godt. De forærer ham straks et nyt Møbement, skønt han hellere vilde have beholdt det gamle. De laver hans Stuer om, moderne, funktionalistiske, med Glasflygel og farveskrigende Malerier paa Væggen. Sommerfuglene kommer paa Loftet, passer ikke i de nye Omgivelser. Karen synes, det er storartet, hun er jo ung og moderne, og irectesætter Faderen, naar han søger at protestere mod al denne Godhed og Taknemmelighed.

Men der er en anden, der bedre forstaar Blomberg, Lunds unge Søn Søren. Han er Sagførerfuldmægtig — paa det samme Kontor, hvor Karen er ansat — hos Overretssagfører Poul Høgh. Søren er nemlig selv lidt gam-

meldags, og har derfor lige siden Karen kom paa Kontoret holdt sig meget reserveret over for hende, nærmest uforskammet, mener Karen. Herregud, fordi hun maler sine Læber og holder af moderne Jazz, det bliver hun vel ikke ringere af, og det kommer i al Fald ikke Fuldmægtigen ved. Da deres fælles Chef, Overretssagfører Høgh, hører om Gevinsten, faar han pludselig Interesse for Viktualiehandleren, og det varer ikke længe, før han, bag Ryggen af Søren, faar prakket Lund et gammelt Herresæde paa ved at udmale for ham, at det er en glimrende Forretning; det kan laves til en fornem Herregaardspension.

Lunds opgiver Viktualieforretningen og bliver Herregaardsbesiddere til Sørens almindelige Raseri, der giver sig Udslag i, at han skælder Sagføreren Hæder og Ære fra, fordi han har solgt Forældrene „Kragenæs“, den gamle Rotterede, der ikke er en Bønne værd. Resultatet er, at Søren kommer væk fra Sagførerkontoret.

Selvfølgelig skal Blomberg med ud paa Godset. Hans Lidelsers Tid er ikke forbi. Nej, tværtimod, nu taarner de sig først rigtigt op. Han faar det største og bedste Værelse. Ridder-salen, hvor det spøger om Natten, han maa gaa i Vandet og køre paa Cykle og konversere Enkefru Svanholm, Fru Lunds Søster, der er blevet inviteret for Blombergs Skyld. Han mangler jo en Kone, og Fru Svanholm vil lige passe for ham, mener Lunds. Hun har ganske vist 3 Børn, men det vil kun forøge Stemningen og Hjemmets Hygge; imidlertid gaar det jo snart op for Lunds, at „Kragenæs“ ikke er nogen Forretning, i hvert Fald en *skidt*. En Prioritet bliver sagt op. 70,000 paa Bordet inden en Maaned! Der sendes Bud efter Søren, han er jo

Jurist — han maa klare dette her. — Søren cykler derud. Paa Vejen træffer han Karen. Hun er paa Cykletur, Sommerferie i Telt rundt i Danmark med nogle Veninder. Og Søren bliver ikke saa lidt forbavset ved det Indblik, han nu faar i „den moderne Pige“. Det er ikke bar Jargon og malede Læber. Hun kan skam ogsaa lave Mad og klare sig selv, og naar Cyklen punkterer, kan hun ogsaa klare det — og meget andet.

Hele Selskabet holder sit Indtog paa „Kragenæs“. Ungdommen tager det gamle Gods i Besiddelse, med Latter, Sang, Dans og Musik. Og Søren ser, at Jazz ogsaa har sin Charme.

Søren gaar med Karen i Parken i den lyse Nat. Hun fortæller ham, at hun agter at gifte sig med Overretssagfører Høgh. Han har længe trængt ind paa hende, og hun har lovet ham Svar, naar hun kommer hjem fra sin Sommerferie. Søren fraraader hende det indtrængende. Han kender Høgh, men Karen beder ham blot holde Fingrene fra hendes Affærer.

Da sker det næste Dag, lige da Blomberg skal gaa i Vandet med Fru

Svanholm, at Frøken Mortensen dukker op. Hun kommer for at fortælle Blomberg, at Kollektionen derhjemme bliver misrøgtet paa det sørgeligste. Den Butikspige, som Lunds har sat til at passe den under Blombergs Fravær, er ved fuldkommen at ødelægge den.

Da rystes Blomberg i sit Inderste, da afkaster han det Aag, som Viktualiehandlerens Taknemmelighed har lagt paa ham. Han beder dem alle-sammen ryge og rejse og tager med Frøken Mortensen. Og snart er alt ved det gamle i Lejligheden. Møblerne har faaet det gamle Betræk, og Sommerfuglene er atter kommen paa Plads. Og da Lunds angergivne og stiltfærdige indfinder sig for at bede Blomberg Omforladelse for alt det Onde, de har gjort ham, da kan de tage Del i Glæden over hans Forlovelse med Frøken Mortensen.

Om det lykkes Søren at redde Forældrene ud af Klemmen, og om Karen falder i Armene paa ham, eller — ja, det skal ikke fortælles her. Men man har jo Lov at gætte.

SANGENE FRA „6. TRÆKNING“

Musik: DAN FOLKE

Julius, du stakkels Julius

Julius, du stakkels Julius,
du er og du bli'r en Umulius.
Du er sød,
men Hjernen er lidt blød,
din Fremtid bli'r næppe for rosenrød.
Snart jeg fandt,
at det var alt for sandt,
jeg tabte jo hvergang de andre vandt,
saa lo de: Julius — du stakkels Julius,
du er og du bli'r en Umulius.

I gamle Dannevang

Det er Sommer, der er Sol,
Vintergæk og Martsviol.
Der er alt, hvad der er skønt i gamle Dannevang,
der er røde Kø'r paa Græs,
Hø og Kløver Læs paa Læs
og en Lærke højt i Sky, der synger Dagen lang.
Der er Huse, der er Gaarde og et enkelt Slot,
hvor de mindre og de større har det lunt og godt.
Vi har de lyse Nætters Skær,
Vinterhimmels Stjernehær.
Der er alt, hvad der er skønt i gamle Dannevang.

HOT I HOT

(Det allerhotteste hotte)

Det allerhotteste hotte
er Kærlighed med Tryk paa hed.
Den tolkes nutildags med Bas og Trommer og Blik,
vor Kærlighed er Musik
med blot

HOT I HOT.

Det allerflotteste flotte
er Jazz-Musik med Tryk paa Jazz.
Naar Tidens Rytmer rammer Hjertet, saa er det sket.
Lidt Saxofon og Trompet
er godt

HOT I HOT.

De slidte Gloser
alle forsvinder,
vi stryger Roser,
Maane og Minder.

Det allerhotteste hotte
er Kærlighed med Tryk paa hed.
Den lever stadig, men har bare skiftet Kulør,
den er den samme som før,
men blot

HOT I HOT — HOT I HOT.

